

SŁOWO PASTERSKIE BISKUPA OPOLSKIEGO O BOŻYM POWOŁANIU

Drodzy Diecezjanie,

słyszeliśmy przed chwilą, że zanim Jezus został wzięty do nieba, dał polecenia apostołom, których sobie wybrał przez Ducha Świętego (por. Dz 1, 2). Gdy oni udali się do Galilei i weszli na górę, Jezus podszedł do nich i przemówił: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem”. Do słów posłania dołączył obietnicę: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 16-20). „A podczas wspólnego posiłku przykazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca. [Zapowiedział im obdarowanie]: wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym. [I dodał]: gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jeruzalem i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1, 4-5.8). Dopiero wówczas uniósł się w ich obecności w górę.

W ten sposób słowo Boże z liturgii Wniebowstąpienia Pańskiego pozwala nam uchwycić fenomen Bożego powołania. Poznajemy, że u jego źródła jest Boże wybranie. Istotę stanowi skierowane do człowieka polecenie podjęcia określonego zadania, połączone z Boskim zapewnieniem wsparcia: w formie stałego bycia z człowiekiem i obdarowania go mocą do realizacji zadania. Nikt z nas nie musi się więc obawiać realizacji Bożego wezwania. Oznacza ono pełnienie woli Bożej, konkretną formę współpracy i rozwoju więzi z Bogiem, w czym Pan Bóg każdego wspiera. Dotyczy to zarówno powszechnego powołania do świętości, jak i tych różnych form powołania, które Bóg kieruje do konkretnej osoby.

Wszyscy jesteśmy wezwani do bycia *uczniami–misjonarzami* Chrystusa, co wynika z Jego słów: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał” (J 15, 16). Chodzi o wierne podążanie za Chrystusem do Królestwa Niebieskiego, które czyni nas Jego świadkami. Przez chrzest jesteśmy powołani do tego dzieła, a w sakramencie bierzmowania obdarowani mocą do jego realizacji; otrzymujemy pełnię darów Ducha Świętego, która uzdalnia nas do rodzenia owoców, czyli do świętego życia.

W przypadku powołania skierowanego do konkretnych osób, by podjęły służbę Bogu i wobec wspólnoty Kościoła, Pan Bóg gwarantuje powołanemu trwałą asystencję i odpowiednie obdarowanie, by mógł zrealizować podjętą misję. Dotyczy to w szczególności powołania do kapłaństwa, życia konsekrowanego, a także małżeńskiego. Dlatego sakrament małżeństwa nie jest balastem na życie, lecz ubogaceniem oblubieńczej miłości narzeczonych charyzmatem miłości wzajemnej i gwarancją opieki Bożej, jeśli pozostają wierni przymierzu z Bogiem. Analogiczne Boże wsparcie przynosi konsekracja zakonna i sakrament święceń. Nie trzeba się więc lękać Bożego wezwania: ani Chrystusowego *Pójdź za mną*, ani zobowiązania: *Co Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela*. Mówię to zwłaszcza Wam, młodym diecezjanom!

Szczególnym zadaniem każdego pokolenia w młodości życia jest odkrycie i poznanie swojego powołania. Jest to zazwyczaj pewien proces, który domaga się wy-ciszenia i dialogu z Bogiem, cierpliwego trwania i słuchania Bożych podszeptów, a także otwartości na słowo, różne natchnienia i znaki, którymi Bóg do nas przemawia. Dobrze jest też prosić o wsparcie modlitewne i porozmawiać z duszpasterzem, spowiednikiem czy kierownikiem duchowym, ponieważ jest im dany charyzmat rozeznawania. Niewątpliwie trzeba szukać światła i zaufać Panu, by bez lęku chcieć poznać i podjąć wolę Bożą. A choć zadanie nie należy do łatwych, nie wolno go nam zlekceważyć. Chodzi przecież o Boży projekt naszego rozwoju ku spełnieniu, życia, powstały z zamysłu miłującego nas Boga.

Zwracam się więc do Was, młodego pokolenia Kościoła Opolskiego: Podejmujcie trud rozeznawania woli Bożej. Nie ryzykujcie kroczenia przez życie po swojemu. Nie łudźcie się, że w świecie znajdziecie coś lepszego. Mojemu pokoleniu w młodości św. Jan Paweł II mówił: „Nie znajdziecie szczęścia bez wysiłku, sukcesu bez pracy, przyjemności bez ofiary” (ŚDM, Santiago de Compostela, 1989). Przeto otwórzcie drzwi Chrystusowi. Pytajcie Go: *Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?* (Mk 10, 17).

Właśnie w taki sposób rozeznał swoje powołanie św. Franciszek z Asyżu, którego w związku z przypadającą w tym roku 800. rocznicą jego śmierci stawiamy sobie na nowo przed oczy. Jego droga życia nie była od początku oczywista ani prosta. Najpierw był młodym człowiekiem poszukującym sensu życia, marzącym o wielkości i uznaniu. Dopiero doświadczenia życiowe oraz spotkanie z Chrystusem do-

prowadziły go do przemiany serca i rewizji dotychczasowych planów. Gdy usłyszał wezwanie: „Idź i napraw mój Kościół”, początkowo pojął je dosłownie i wziął się za odbudowę zniszczonej świątyni św. Damiana. W dalszym dialogu z Jezusem odkrył jednak, że Panu chodzi o odnowę wspólnoty Kościoła przez proste życie Ewangelią. Wówczas nie przeraził się ani nie uległ zniechęceniu. Odpowiedział na wezwanie Jezusa i na wskazanej drodze promieniował pokojem i radością serca. Stał się mocnym świadkiem Chrystusa i dostąpił chwały nieba.

Podobnie jest dzisiaj w życiu młodych ludzi, którzy podążają za głosem Pana. Zmotywowani i z pokojem w sercu podejmują rozeznaną drogę. Jedni – z przekonaniem o życiowej misji, a nie dla zysku – wybierają określony zawód czy kierunek studiów; bywa, że z myślą o większym zaangażowaniu w życie Kościoła studiuje teologię. Inni świadomie realizują relacje narzeczeńskie, podejmując trud przygotowania do sakramentalnego małżeństwa. Jeszcze inni w domach formacji zakonnej przygotowują się do całkowitego oddania życia Jezusowi, realizując określony charzmat zakonny lub w seminariach duchownych poddają się stosownej formacji, aby uzyskać aprobatę Kościoła i przyjąć święcenia prezbiteratu.

W naszym seminarium taką aprobatę uzyskało w tym roku dwóch diakonów, absolwentów Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego:

**diakon Marcin Michałków, z parafii św. Michała w Rozmierzy
i diakon Mateusz Pytel, z parafii św. Wacława w Krzanowicach.**

Dzielę się więc z Wami wielką radością, że w najbliższą sobotę, 23 maja br. – w wigilię Uroczystości Zesłania Ducha Świętego – przyjmą oni święcenia prezbiteratu. Uroczysta Eucharystia w katedrze opolskiej rozpocznie się o godz. 10.00. W geście radości z faktu ich wyświęcenia, o godz. 11.00 w kościołach wszystkich parafii naszej diecezji zabiją dzwony.

Wspierajmy modlitwą tych dwóch przyszłych neoprezbiterów oraz trzech ostatnio wyświęconych diakonów, aby otrzymanego potencjału łaski nie zmarnowali i godnie służyli Chrystusowi. Nie ustawajmy w ufnej modlitwie o nowe i święte powołania do kapłaństwa, życia konsekrowanego i sakramentalnego małżeństwa. Módlmy się również o to, aby młodzi ludzie podejmowali trud poznawania woli Bożej i odwagę podjąć rozeznane powołanie.

Dotyczy to także powołań, które wyrastają z potrzeb Kościoła i stanowią podstawę do ustanowienia nowych posług: diakona stałego, katechisty, akolity, lektora i nadzwyczajnego szafarza Komunii św. Wdrażanie ich w życie wspólnot parafialnych, tak potrzebne w dzisiejszych czasach, wymaga od wiernych otwartości na głos duszpasterza i gotowości podjęcia stosownej formacji. Upraszajmy zatem dla tych, których duszpasterze uznają za zdolnych do podjęcia posługi, ducha męstwa i współodpowiedzialności za rozwój parafii.

Zachęcam też bardzo do studiowania teologii na naszym Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego. W szerokiej palecie nauk humanistycznych teologia zajmuje szczególne miejsce – jako dyscyplina uprawiana z wiarą w sercu, analizuje i wyjaśnia prawdę objawioną przez Boga. Pozwala człowiekowi widzieć ludzką naturę, otaczający świat oraz więź z Bogiem dalej, szerzej i głębiej. Jak mawia nasz arcybiskup Alfons Nossol, jest ona na usługach wiary i bardziej bliska życiu, niż się ludziom wydaje. A ponieważ trwa już rekrutacja na nowy rok akademicki, zachęcam do zapoznania się z ofertą naszego Wydziału i podjęcia wybranych studiów.

Korzystając z okazji, już dziś zapraszam Was, Drodzy Diecezjanie, do wyruszenia na pielgrzymi szlak. Okazji ku temu będzie wiele. Szczególnie zachęcam do udziału w Jubileuszowej (50.) Pieszej Pielgrzymce Opolskiej na Jasną Górę, która odbędzie się w dniach 16-22 sierpnia br. W nawiązaniu do aktualnie realizowanego Programu Duszpasterskiego Kościoła Katolickiego w Polsce, podczas tych „rekolekcji w drodze”, będziemy chcieli umocnić w sobie tożsamości ucznia-misjonarza.

W dniach 18-21 czerwca odbędzie się IV Camino Diecezjalne. Wyruszymy z sanktuarium św. Józefa w Prudniku-Lesie, aby dotrzeć do kościoła katedralnego w uroczystość Matki Bożej Opolskiej.

Na dobre rozpoczął się także czas pielgrzymek na Górę Świętej Anny. Już dziś szczególnie zapraszam na doroczną Pielgrzymkę Mężczyzn i Młodzieńców. W niedzielę, 28 czerwca, uroczystej liturgii z udziałem neoprezbiterów będzie przewodniczył biskup Stanisław Dowłasiewicz, z diecezji Santa Cruz w Boliwii. Tydzień później zapraszam całe rodziny na Pielgrzymkę Dzieci.

Chciejmy też pielgrzymować do miejsc związanych z osobą św. Franciszka w naszej diecezji i poza nią. Szczególną propozycję stanowi diecezjalna pielgrzymka do

Asyżu. Informacje o niej można znaleźć na stronie internetowej i profilu Facebook naszej diecezji.

W dniach nowenny przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego wołajmy do Pana o wylanie Bożego Ducha na nas wszystkich. W wigilię tej uroczystości (23 maja) zapraszam wszystkich, a zwłaszcza członków wspólnot, ruchów, grup i stowarzyszeń, do udziału w czuwaniu modlitewnym w kościele seminaryjno-akademickim w Opolu (rozpoczęcie o godz. 18.00).

Błogosławieństwo Trójjedynego Boga niech Wam stale towarzyszy, strzeże od wszelkiego zła i wspiera w tym, co dobre.

Wasz biskup
+ *Andrzej Czaja*
† Andrzej Czaja

Opole, 11 maja 2026 r.

Drodzy Współbracia Kapłani, proszę o odczytanie mojego *Słowa* w niedzielę 17 maja br. Zgodnie z postanowieniami synodalnymi (statut 135), w dniu święceń o godz. 11.00 powinny zabrzmieć w naszych świątyniach dzwony, przypominające wiernym o tym ważnym dla diecezji wydarzeniu.